

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

**nr. 102.965 van 28 januari 2002
in de zaak A. 105.109/VII- 23.811**

In zake : XXX,
 wonende te 1080 BRUSSEL,
 Waterpeilstraat 18

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van
Binnenlandse Zaken.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, die beweert van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 23 mei 2001 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 23 april 2001 tot weigering van regularisatie;

Gezien het beroep tot nietigverklaring;

Gelet op de beschikking van 26 juni 2001 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gelet op artikel 7 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gelet op het administratief dossier en gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het voorlopig advies opgemaakt door adjunct-auditeur M. STERCK, op grond van artikel 7, §2 van het hoger genoemde koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dit voorlopig advies aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 24 oktober 2001 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 december 2001;

Gehoord het verslag van staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij, die persoonlijk verschijnt, en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. XXX, die beweert van Afghaanse nationaliteit te zijn, is op 23 september 1999 België binnengekomen en heeft zich vluchteling verklaard op 24 september 1999.

Deze asielprocedure werd afgesloten met een beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 mei 2000 tot bevestiging van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken tot weigering van verblijf.

1.2. Op 26 januari 2000 heeft de verzoekende partij een regularisatieaanvraag ingediend op basis van de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk, meer in het bijzonder op basis van artikel 2, 2/.

1.3. De verzoekende partij is gehoord door de Commissie op 14 december 2000, bijgestaan door een raadsman.

1.4. De derde Kamer van de Commissie voor regularisatie heeft op 13 februari 2001 een negatief advies verleend betreffende de aanvraag van verzoeker. Dit advies bevat letterlijk de volgende overwegingen:

"Overwegende dat XXX op 26 januari 2000 een aanvraag tot regularisatie van verblijf heeft ingediend; dat de aanvraag gesteund is op artikel 2, 2/ van de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk;

Dat de aanvrager zal dienen aan te tonen dat hij om redenen onafhankelijk van zijn wil, niet kan terugkeren naar zijn land van herkomst of het land waarvan hij de nationaliteit heeft, noch naar het land of de landen waar hij gewoonlijk verbleven heeft; dat, om te voldoen aan artikel 9, 7/ van de wet, bij de aanvraag een schriftelijke verklaring dient gevoegd met de reden waarom de terugkeer niet mogelijk is;

Overwegende dat de betrokkene, aangekomen in België op 23 september 1999, de dag nadien een asielaanvraag deed; dat hij verklaarde de nationaliteit te hebben van de staat Afghanistan; dat hem na gehoord te zijn op 1 september 1999, een weigering van verblijf betekent (sic) werd met bevel om het grondgebied te verlaten; dat zijn beroep tegen deze beslissing door het C.G.V.S. niet ontvankelijk verklaard werd op 23 mei 2000;

Overwegende dat in het kader van de huidige procedure, XXX bij zijn aanvraag bevestigde geboren te zijn in Kabul in 1959 en van Afghaanse nationaliteit te zijn; dat hij verklaart dat bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan zijn leven in gevaar is nu hij geacht wordt te behoren tot de Khalg-partij, zijnde een tegenstander van de heersende Talibani's (stuk 4 van het dossier);

Overwegende dat de betrokkene niet beschikt over enig identiteitsbewijs, noch over een document waaruit zijn nationaliteit zou kunnen blijken; dat hij enkel verwijst naar een geschreven verklaring opgesteld (naar zijn zeggen) in het Perzisch, en waarvan de vertaling niet is bijgevoegd; dat, steeds volgens de betrokkene, de verklaring zou uitgaan naar een persoon, die hem sinds twee jaar kent in de moskee en die bevestigt (sic) dat hij de Afghaanse nationaliteit heeft;

Dat, ook als een dergelijke getuigenis niet de waarde heeft van een authentiek document, niettemin aan de aanvrager de gelegenheid geboden werd een beëdigde vertaling ervan voor te leggen; dat hij bij monde van zijn Raadsman ter zitting beloofde de gevraagde vertaling te zullen opsturen, samen overigens met het bewijs dat een procedure loopt bij de Raad van State tot vernietiging van de eerdere beslissing van het C.G.V.S.;

Dat de betrokkene uiteindelijk niets meer van zich heeft laten horen en de bedoelde stukken niet opgezonden heeft of binnengebracht; Overwegende dat de afgelegde verklaring in verband met de onmogelijkheid tot terugkeer vaag en oncontroleerbaar is; dat de aanvrager ter zitting voor het eerst zegt dat zowel zijn familienaam als zijn voornaam onjuist wordt weergegeven en dat hij overigens niet geboren is te Kabul, maar in Kunar; dat dit zijn eerdere verklaring des te minder betrouwbaar maakt;

Overwegende dat niet voor betwisting vatbaar is dat een terugkeer naar Afghanistan zeer problematisch is en zelfs onmogelijk; allen reeds wegens het ontbreken van een luchtvaartverbinding met Kabul;

Dat de betrokkene evenwel niet aantoont dat hij uit dat land afkomstig is of er de nationaliteit van heeft; dat, zoals gezegd, hij elke verdere medewerking in dat opzicht weigert; Dat het terzake dan ook niet relevant is de toestand in Afghanistan verder ter sprake te brengen;

Overwegende dat, bij gebrek aan verdere precisering in hoofde van de betrokkene, het bewijs niet voorligt dat hij om redenen onafhankelijk van zijn wil niet zou kunnen terugkeren naar zijn land van herkomst of naar het land waarvan hij in werkelijkheid de nationaliteit heeft, noch naar het land of de landen waar hij gewoonlijk verbleven heeft;".

1.5. Op 23 april 2001 heeft de minister van Binnenlandse Zaken de aanvraag tot regularisatie verworpen door zich aan te sluiten bij de overwegingen van het advies van de Commissie voor regularisatie.

De motivering van de bestreden beslissing luidt letterlijk als volgt:

"De kamer van de Commissie voor Regularisatie heeft mij, overeenkomstig de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van sommige categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk, gevat met een ongunstig advies voor beslissing inzake uw aanvraag tot regularisatie, door U

ingediend bij de Burgemeester te BRUSSEL, op 26/01/2000 en dat het nummer 10002000012602322 draagt.

Ik heb beslist dit advies, waarvan ik de overwegingen onderschrijf en als de mijne overneem, en waarvan U in bijlage een kopie vindt, te volgen.
(...)"

Dit is de bestreden beslissing;

2.1. Overwegende dat krachtens artikel 17, §2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.2. Overwegende dat, met betrekking tot de eerste schorsingsvoorwaarde, de verzoekende partij in een enig middel de schending aanvoert van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; dat zij letterlijk stelt dat:

"(...)

Verzoeker is wel degelijk afkomstig uit Afghanistan en verkeert dus in de onmogelijkheid om terug te keren naar Afghanistan. De commissieleden voor regularisatie hebben onvoldoende gemotiveerd waarom zij er van overtuigd zijn dat hij wel verwijderbaar is.

De commissieleden voor regularisatie baseren zich op een administratieve fout inzake naam en geboorteplaats gebeurd door de Dienst Vreemdelingenzaken om de verklaringen van verzoeker als minder betrouwbaar te aanschouwen wat helemaal niet correct is vermits verzoeker nooit onjuiste verklaringen afgelegd heeft inzake zijn naam en geboorteplaats, maar het hier wel degelijk om communicatieproblemen gaat.";

Overwegende dat de commissie voor regularisatie in haar advies aangeeft waarom de verzoekende partij niet aantoonde dat zij afkomstig is uit Afghanistan of de nationaliteit van dit land zou bezitten; dat in het advies wordt gesteld dat "betrokkene niet beschikt over enig identiteitsbewijs, noch over een document waaruit zijn nationaliteit zou blijken", "dat de afgelegde verklaring in verband met de onmogelijkheid van terugkeer vaag en oncontroleerbaar is" en "dat hij verdere medewerking in dat opzicht weigert";

Overwegende dat de verzoekende partij eventuele administratieve vergissingen, die zouden zijn begaan door de Dienst Vreemdelingenzaken in het kader van de asielaanvraag, te gelegener tijd had moeten aanvoeren, namelijk in haar beroep tegen de beslissing tot weigering van verblijf; dat zij dit niet heeft gedaan;

Overwegende dat de verzoekende partij beweert dat zij de nodige stukken en vertalingen zou hebben overgemaakt aan de commissie voor regularisatie; dat zij echter nalaat deze bewering te bewijzen;

Overwegende dat het enig middel niet ernstig is;

3. Overwegende dat niet is voldaan aan één van de twee van de door artikel 17, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op achtentwintig januari tweeduizend en twee, door

de HH.	E. BREWAEYS,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
	L. JOLIE,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

L. JOLIE.

E. BREWAEYS.